Aphelocheirus nigrita Horv., en för Sveriges fauna ny Hemipter

af

Ivar Trägårdh.

Fiskeriintendenten Dr. I. Arwidsson har vid tvenne tillfällen under detta år vid sina tjänsteresor påträffat denna för vår fauna nya hemipter. Fyndorten är Laga-ån, omkring 2 mil ofvanför Laholm, och arten hittades talrikt vid trawlning midt i strömfåran på ett djup af 1,5—2 m. Den synes förekomma talrikt, ty lax- och pärlmusselfiskare i trakten kände väl till den och kallade den »skäkta».

Endast den kortvingade formen erhölls. Den är 9,5 mm. lång och 7 mm. bred, således af samma storlek[1] som de af Horvath beskrifna exemplaren.

Kroppen är ofvan lindrigt men tydligt konvex; framåt och bakåt ungefär lika starkt afsmalnande. Hufvudets öfversida är svart med undantag af ett tvärband mellan ögonen, som är gulbrunt. Kroppens hela öfversida är svart med undantag af bakre spetsarna, de sista bakkroppsegmenten samt kanten af genitallamellerna, som äro gula. Hufvudets undersida, antennerna och rostrum äro gula, men kroppens undersida är mörkt svartbrun med undantag af segmentalt anordnade runda sidofläckar, som äro gula. Härigenom afviker sålunda den svenska formen från den typiska, som har undersidan lergul.

[1] Den obetydliga skillnad i längd — 0,25 mm. — torde förklaras så, att H's exemplar uppmätts i torkadt tillstånd, under det mina exemplar förvaras i formolsprit.

Honans öfre genitallameller äro i midten lika långa som hälften af den mellersta räta delen af sista dorsalsegmentets bakrand.

Af släktet *Aphelocheirus* WESTW., som synes hafva en vidsträckt utbredning (se HORVATHS Monografi i Termesget. Füzet. XXXII, 1899) i det att olika arter äro kända från Nya Guinea, Madagaskar och Kina, äro 3 arter kända från Europa.

A. nigrita är beskrifven (den långvingade formen) från Ungern och sedermera återfunnen i Finland (den kortvingade formen) på flodbottnen i Nykyrka och Rivinebb socknar (O. M. REUTER; Medd. Soc. pro Fauna & Flora Fennica. H. 26. (1900) p. 128). Prof. REUTER uttalar emellertid sina tvifvel om, huruvida HORVATHS bestämning är riktig, enär den ungerska formens hufvud är märkbart längre än hos den finska formen, och vingdimensionen ej brukar inverka äfven på hufvudets byggnad. Frågan kan enligt REUTER ej afgöras, förr än arten är känd i båda formerna.

För Sverige nya eller sällsynta skalbaggar.

Senare undersökningar öfver coleopterfaunan i södra delarne af landet hafva kommit mig att anträffa ej blott en del sällsyntare arter såsom *Drapetes biguttatus* PILL. (*equestris* THOMS.), förut känd från Vg. och nu återfunnen vid Slättåkra prestgård i Hall., *Malachius marginellus* OLIV. återfunnen i Skåne (Ruus), *Calandra oryzæ* L. anträffad vid Helsingborg o. s. v. utan äfven två för vår fauna nya arter: *Gabrius thermarum* AUBÉ och *Coeliodes cardui* HERBST, båda förut kända från Danmark. Af dessa anträffades den förra vid Malmö, den senare vid Helsingborg.

B. Varenius.
